

Arrest

nr. 168 400 van 26 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 12 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 februari 2013 waarbij geen gunstig gevolg werd gegeven aan het verzoek tot herinschrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GELUYKENS, die *loco* advocaat S. VANBESIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd in toepassing van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) op 27 april 2004 door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken gemachtigd tot een voorlopig verblijf van één jaar tot 21 april 2005.

1.2. Het verblijf van verzoeker werd telkens met één jaar verlengd en dit tot 21 april 2012.

1.3. Verzoeker werd op 18 november 2011 van ambtswege afgevoerd uit de registers van de stad Mechelen.

1.4. Ingevolge de afvoering van ambtswege werd op 6 april 2012 aan verzoeker een attest van afnemering van zijn IKV (bijlage 37) afgegeven.

1.5. Verzoeker diende op 9 augustus 2012 een verzoek tot herinschrijving in en werd in het bezit gesteld van een attest, dat zijn verblijf dekte tot 8 september 2012 (bijlage 15).

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 6 februari 2013 een beslissing waarbij geen gunstig gevolg werd gegeven aan het in punt 1.5. vermelde verzoek tot herinschrijving. Verzoeker werd hiervan op 14 februari 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"M.(...) M.(...), A.(...) B.(...)
geboren te (...), op (...)
nationaliteit: Angola

Deze vreemdeling heeft op gevraagd om terug in het bezit te worden gesteld van een A-kaart. Na grondig onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn verzoek. Op het ogenblik van zijn aanvraag was hij immers niet meer in het bezit van een geldige verblijfsvergunning.

Betrokkene was laatst in het bezit van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van beperkte duur (A-kaart) geldig tot 21.04.2012 en verlengbaar onder volgende voorwaarden (opgenomen in ons schrijven dd. 22.03.2011):

"Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging: een geldige arbeidskaart met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling (arbeidsovereenkomst, loonfiches,...) + een geldig nationaal paspoort of een attest van de ambassade dat de identiteit en nationaliteit van betrokkene bewijst alsook de reden vermeld waarom aan betrokkene geen geldig nationaal paspoort kan afgeleverd worden + een recent attest waaruit blijkt dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste is van de Belgische staat (of OCMW) + bewijzen van middelen van bestaan.

Ingevolge artikel 33 van het K.B. van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het K.B. van 27 april 2007 dient betrokkene zich tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning aan te bieden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen."

Op 18.11.2011 werd betrokkene ambtshalve geschrapt uit de registers van Mechelen. Hij heeft pas op 09.08.2012 verzocht om herinschrijving, i.e. ruim drie maanden na het verstrijken van zijn verblijfsvergunning. Nochtans schrijft art. 33 van het K.B. van 08.10.1981 voor dat om de verlenging van de tijdelijke verblijfstitel van betrokkene moest worden verzocht tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum ervan, hetgeen ook vermeld stond op onze instructies.

Allereerst dient dus te worden opgemerkt dat betrokkene ruim te laat om de verlenging van zijn verblijfstitel heeft verzocht. Voorts kan betrokkene niet aantonen te voldoen aan de aan zijn tijdelijk verblijf gestelde voorwaarden: er worden geen recente bewijzen van effectieve tewerkstelling voorgelegd en slechts een attest van verlies van zijn arbeidskaart, opgesteld op 01.03.2012. Betrokkene heeft geen nieuwe arbeidskaart C aangevraagd na het verlies van deze kaart. Evenmin legt betrokkene een paspoort voor, of het gevraagde attest dat zijn identiteit en nationaliteit zou bevestigen. Betrokkene legt wel een OCMW-atteest voor, opgesteld op 23.05.2012, waaruit blijkt dat hij op dat moment niet ten laste was van het OCMW. Aan de voorwaarden van recente tewerkstelling en het bevestigen van zijn identiteit en nationaliteit, wordt echter duidelijk niet voldaan zodat de verlenging van de tijdelijke verblijfstitel niet kan worden toegestaan.

Hoewel het duidelijk is uit de door betrokkene aangevoerde bewijsstukken dat hij het land niet langer dan één jaar verlaten kan hebben, kan betrokkene dan ook geen aanspraak maken op een herinschrijving in de zin van art. 19 van de wet van 15.12.1980. Immers stelt dit art. 19§1 dat "een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, [...] gedurende een jaar recht op terugkeer [heeft] in het Rijk". Betrokkene voldoet niet aan de cumulatieve voorwaarden van het beschikken over een geldige verblijfsvergunning en een afwezigheid van minder dan één jaar. De verblijfstitel van betrokkene was verstreken op het moment van de aanvraag tot herinschrijving en kan niet worden verlengd vermits betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden die werden gesteld aan zijn tijdelijk verblijf.

Bij mijn beslissing heb ik rekening gehouden met alle relevante elementen in zijn dossier en met de documenten die door betrokkene werden voorgelegd. Wettelijke basis: art. 19 wet 15/12/1980, art. 35 en 39 K.B. 08/10/1981.

De vreemdeling die in aanmerking komt voor het recht op terugkeer zoals voorzien in het K.B. van 07/08/1995 inzake het recht op terugkeer, heeft wel de mogelijkheid een verzoek in te dienen overeenkomstig artikel 9, alinea 3 van de wet van 15/12/1980 op basis van dit Koninklijk Besluit. (...)

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In zijn eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de volgende bepalingen: *“Niet naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, met name de schending van artikelen 19 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980. Schending van artikelen 35, 39 van het KB van 8/10/1981. Schending van art. 3 van de Wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van de rechten van verdediging, onder meer art. 6 EVRM.”* Verzoeker zet zijn middel als volgt uiteen:

“(…)

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

1. De bestreden beslissing stelt het volgende:

(…)

Verzoeker kan met deze argumentatie niet akkoord gaan.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid stelt dat verzoeker geen geldig nationaal paspoort of attest van de Ambassade voorbrengt teneinde zijn identiteit of nationaliteit te bevestigen.

Dat verzoeker dit attest vanwege zijn Ambassade weldegelijk heeft mogen ontvangen en kopie bijvoegt bij huidige beslissing.

Dat de kwestieuze beslissing bijgevolg te voorbarig werd genomen.

Dat verzoeker daarenboven door een familiale twist met zijn vorige vriendin en moeder van zijn kinderen, enkele maanden apart heeft gewoond.

Dat verzoeker evenwel pas achteraf is te weten gekomen dat hij door haar toedoen ambtshalve werd geschrapt.

Wanneer hij ook nog zijn Arbeidskaart C verloren was, belandde hij van de regen in de drop.

Dat de beslissing bijgevolg de aangehaalde wetsartikelen schendt en de motiveringsplicht minacht.”

Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie van de beëdigde vertaling van zijn geboorteakte met daarbij een beëdigde vertaling van een verklaring van echtheid, afgegeven door het Nationaal Directoraat van Registratie en Notariaat van het ministerie van Justitie van Angola (verzoekschrift, bijlage 3).

3.2. Het middel is niet ontvankelijk voor zover verzoeker daarin de schending aanvoert van artikel 19 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 35 en 39 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de rechten van verdediging. Onder “*middel*” dient immers conform vaste rechtspraak van de Raad van State te worden begrepen: “*de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden*” (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Verzoeker laat na om uiteen te zetten op welke wijze de aangevoerde bepalingen en zijn rechten van verdediging geschonden zouden zijn.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals neergelegd in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.4. Bij het beoordelen van de motiveringsplicht, treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. Blijkens het administratief dossier werd verzoeker op 27 april 2004 op grond van de artikelen 9 en 13 van de vreemdelingenwet door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken gemachtigd tot een verblijf van één jaar geldig tot 21 april 2005. Verzoeker zijn verblijf werd telkens met één jaar verlengd en dit tot 21 april 2012. In de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 22 maart 2011, waarbij verzoeker zijn verblijf werd verlengd tot 21 april 2012, werden volgende voorwaarden opgenomen aangaande de verdere verlenging van zijn verblijfstitel: “*Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging: een geldige arbeidskaart met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling (arbeidsovereenkomst, loonfiches,...) + een geldig nationaal paspoort of een attest van de ambassade dat de identiteit en nationaliteit van betrokkene bewijst alsook de reden vermeld waarom aan betrokkene geen geldig nationaal paspoort kan afgeleverd worden + een recent attest waaruit blijkt dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste is van de Belgische staat (of OCMW) + bewijzen van middelen van bestaan. Ingevolge artikel 33 van het K.B. van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het K.B. van 27 april 2007 dient betrokkene zich tussen de vijftienvierde en de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning aan te bieden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen.*”

3.6. Op 9 augustus 2012 diende verzoeker bij de diensten van de stad Mechelen een verzoek in tot herinschrijving, waarbij hij volgende documenten overmaakte: het attest van afneming (bijlage 37) van 6 april 2012, een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, een aantal loonbrieven, een attest van het OCMW van 23 mei 2012 waaruit blijkt dat verzoeker geen uitkeringen heeft genoten en een attest van de politie op datum van 1 maart 2012 waaruit blijkt dat verzoeker zijn arbeidskaart C is verloren. Op 3 januari 2013 maakte verzoeker de beëdigde vertaling van zijn geboorteakte over met daarbij een beëdigde vertaling van een verklaring van echtheid afgegeven door het Nationaal Directoraat van Registratie en Notariaat van het ministerie van Justitie van Angola.

3.7. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 6 februari 2013 een beslissing waarbij geen gunstig gevolg werd gegeven aan het verzoek tot herinschrijving. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 19, §1, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Dit wetsartikel, in de vorm zoals het van kracht was op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, bepaalde het volgende:

*Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.
(...)"*

3.8. De gemachtigde van de staatssecretaris stelde in de eerste plaats vast dat verzoeker *"op het ogenblik van zijn aanvraag"*, dus op 9 augustus 2012 niet langer *"in het bezit (was) van een geldige verblijfsvergunning"* omdat zijn *"bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van beperkte duur (A-kaart) geldig (was) tot 21.04.2012"*. In de beslissing wordt gewezen op de instructie van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 22 maart 2011 waaruit blijkt dat *"betrokkene zich tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning (dient) aan te bieden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen"*, terwijl verzoeker zich slechts *"ruim drie maanden na het verstrijken van zijn verblijfsvergunning"* aanbood met zijn verzoek tot herinschrijving.

Tevens stelde de gemachtigde van de staatssecretaris vast dat verzoeker geen nieuwe arbeidskaart C had aangevraagd na het verlies van zijn eerdere arbeidskaart en dat hij geen bewijs van identiteit en nationaliteit voorlegde.

Uit wat voorafgaat concludeerde de gemachtigde van de staatssecretaris dat *"(h)owel het duidelijk is uit de door betrokkene aangevoerde bewijsstukken dat hij het land niet langer dan één jaar verlaten kan hebben"*, verzoeker niet in aanmerking komt voor herinschrijving omdat hij niet *"voldoet (...) aan de cumulatieve voorwaarden van het beschikken over een geldige verblijfsvergunning en een afwezigheid van minder dan één jaar. De verblijfstitel van betrokkene was verstreken op het moment van de aanvraag tot herinschrijving en kan niet worden verlengd vermits betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden die werden gesteld aan zijn tijdelijk verblijf"*.

3.9. In zijn middel stelt verzoeker dat hij, in tegenstelling tot het motief van de bestreden beslissing dat er geen paspoort of attest van de ambassade aangaande zijn nationaliteit en identiteit werd voorgelegd, wel degelijk een attest van de ambassade *"heeft mogen ontvangen en kopie bijvoegt bij huidige beslissing."* Uit het administratief dossier blijkt nergens dat verzoeker zulke documenten heeft overgemaakt. Voor zover verzoeker doelt op zijn door hem op 3 januari 2013 overgemaakte geboortakte en verklaring van echtheid, afgegeven door het Nationaal Directoraat van Registratie en Notariaat van het ministerie van Justitie van Angola met bijhorende beëdigde vertalingen, documenten die verzoeker ook als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (verzoekschrift, bijlage 3), wijst de Raad er op dat deze documenten niet gelijk te stellen zijn met het gevraagde geldig nationaal paspoort of attest van de ambassade dat de identiteit en nationaliteit van verzoeker bewijst alsook de reden waarom er geen geldig nationaal paspoort kan afgeleverd worden. Verzoeker kan dus geenszins worden bijgetreden in zijn kritiek dat de bestreden beslissing *"te voorbarig werd genomen."*

3.10. Verzoeker voert verder nog aan dat hij omwille van een familiale twist enkele maanden apart heeft gewoond, hij pas achteraf te weten is gekomen dat hij ambtshalve is geschrapt en dat hij, toen hij zijn arbeidskaart C is verloren, *"van de regen in de drop"* belandde. Echter, hiermee slaagt verzoeker er niet in de pertinente motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen dat hij niet langer in het bezit is van een geldige verblijfstitel en niet voldoet aan de aan zijn verblijfstitel gekoppelde voorwaarden.

3.11. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN